

СтудПОЛ

**Навчально-методичні матеріали:
студентська газета
Випуск №12 (54)**

**З НОВИМ РОКОМ
ТА РІЗДВОМ
ХРИСТОВИМ!**

Розлідування вели «БременІнформ»

Вечір середи 27 листопада в Політехніці видався по-справжньому спекотним! І все це – завдяки святковому концерту до Тижня журналістики. Чи переможуть борці за справедливість застарілу корупційну політику короля? Чи продовжить прес-центр «Бяки-Буки» насичувати інформаційний простір фейками і замовними статтями? Саме ці питання постали перед глядачами з перших хвилин концерту. Чи дійсно добро переможе? Адже цього разу зло стало ще хитрішим, і побороти його було ой як нелегко. Але потужна молода команда «БременІнформ» разом із принцесою й таємним інформатором домоглися справедливості. На сцені – справжня казка, і все це – стараннями студентів спеціальності «журналістика» на чолі з Тонких Іриною Юріївною. Отак, власними силами, через приклади і гумор, ми вчили і вчилися самі, як бути справжніми журналістами.

Карина Боровик (СН-317)

Фото: Денис Банас

Ярмарок кар'єри

Яке воно, майбутнє після університету?

Якщо ти – студент 2-3+ курсу, то вже стовідсотково задавався таким питанням, бо ж, як то кажуть, доросле життя вже близько. І справді, що робити студенту після закінчення вишу? До кого звертатися, щоб знайти роботу? На ці питання всі охочі могли знайти відповідь на Ярмарку кар'єри, що проходив 5 листопада в ауд. 512 (приміщення бібліотеки). Що ж таке Ярмарок кар'єри, чим він такий корисний, і чому варто відвідувати подібні заходи? Розберемося разом. По-перше, цей захід збирає в одному місці дуже багато потенційних роботодавців. По-друге, зустріч відбувається у зручному для всіх форматі вільної розмови: все невимушено – що цікавить, те і питаєш. По-третє, цікаві майстер-класи, що супроводжують захід. Цього разу на студентів чекав майстер-клас від агентства інтернет-маркетингу «Netrocket» на тему діджитал, а саме «Шлях в діджитал-маркетинг: з чого починати діджитал-кар'єру, якщо ти студент?». Нагадуємо, що подібні заходи проводяться двічі на рік, тож, якщо ви не встигли відвідати цей Ярмарок кар'єри, – не засмучуйтеся, далі буде ще цікавіше. Також в університеті працює Центр сприяння працевлаштуванню студентів, що знаходиться в ауд. 329а (головний корпус, третій поверх). Спеціалісти центру завжди готові проконсультувати вас з приводу наявних вакансій і полегшити пошук роботи.

Карина Боровик (СН-317)

Фото: профком студентів НУ «ЗП»

Півфінал КВК у Політехніці

22 листопада у стінах НУ «Запорізька Політехніка» проходила запекла битва за місце у фіналі на кубок ректора з КВК. Команди приклали максимум зусиль, щоб подарувати гарний настрій публіці та завоювати прихильність суддів. І результат гри став наступним: місце у фіналі здобули чотири команди: «Фіаско», «Артем», «Три і точка», «Падик 19». Ще одна команда у фінал, на жаль, не пройшла. Сміх, жарти на сцені і в залі – все це зробило вечір п'ятниці легким і атмосферним. Проте, чи замислювалися ви коли-небудь про те, що відбувається по той бік куліс? Трохи відсунемо цю тяжку штору, що, ніби водоспад, ховає за собою таємничу печеру, сповнену чарівності. Ця кімната вмістила одразу 5 команд, кожній з яких вже кортить вийти на сцену. Обов'язково знайдуться ті, хто будуть виглядати у зал, підраховуючи кількість глядачів чи спостерігаючи за виступами інших. Та все ж переважна більшість повторює матеріал, налаштує себе перед виходом на сцену. Прекрасні миті, коли ти, почувши назву своєї команди, забуваєш про все, а твоє серце починає шалено вистрибувати з грудей від хвилювання. Розумієш, що наступні 5 хвилин цей сміх, ці оплески лунатимуть лише для тебе. А з поверненням за куліси точно не стримаєшся: почнеш ділитися враженнями. Тут завжди легка та дружня атмосфера. Немає місця конкуренції, лише підтримка. Кожен може покласти на сусідню команду, що підкаже, як краще зіграти мініатюру чи поділитися своїм реквізитом.

Реквізит... Його просто неймовірна кількість і він усюди: на стільцях, перилах, підлозі. Неймовірно, як ще ніхто нічого не загубив? Та цікавих жартів за кулісами набагато більше, ніж реквізиту. Вони не завершуються на сцені. Адже саме жарти поєднали цих людей в одну велику сім'ю.

Карина Боровик (СН-317)

Фото: профком студентів НУ «ЗП»

День народження Політехніки і День студента

День народження – завжди феєричне свято, особливо якщо це свято величезної родини – Національного університету «Запорізька політехніка». 19 листопада актову залу НУ «Запорізька політехніка» зустрічала глядачів і гостей на концерті з нагоди 119-ї річниці нашого університету. Політехніка завжди була прикладом не тільки якісної освіти, а й потужного студентського руху. Наш університет дає гарний старт своїм випускникам, які потім із задоволенням повертаються у стіни рідної Машинки, і навіть на відстані пам'ятають час, проведений тут. На честь Машинки було сказано багато гарних слів і побажань, зроблено пропозицій і підведено підсумків. Приємною традицією стало нагородження працівників і студентів Політехніки. Окремим показником результативності роботи університету і профкому студентів стала перемога наших представників на обласному етапі конкурсу «Студент року-2019». Неможливо уявити концерт без яскравих номерів і

виступів, і, дійсно, видовище, яке народжується на сцені Політехніки, чарує своєю досконалістю і довершеністю. Запальні танці від збірної з фанк-аеробіки, пронизливі пісні від працівників ЦКДС – все це стало яскравою окрасою 119-го Дня народження нашої любої Машинки.

Карина Боровик (СН-317)

Фото: профком студентів НУ «ЗП»

Нещодавно ми з одногрупниками та викладачами завітали до Запорізького обласного краєзнавчого музею, що був заснований 1921 року за ініціативи Якова Новицького, який став його першим директором. Після смерті свого засновника музей поступово занепав, переїжджаючи з місця на місце. Вже через 10 років він був об'єднаний з музеєм історії ДніпроГЕСу, його очолив Микола Філянський. Наприкінці 1930-х років отримав назву Запорізького обласного краєзнавчого музею.

Зібрання Запорізького краєзнавчого музею налічує понад 100 тисяч одиниць. Основна експозиція представляє історію краю з найдавніших часів до сьогодення, показує його природу, життя і побачуть запорозьких козаків. Велику історичну цінність мають археологічні, етнографічні, нумізматичні колекції, гербарії, стародруки. До речі, у музеї є відділ з музичними інструментами, де можна одягнути навушники та насолодитися звучанням обраного інструменту. Окрім пам'яток давньої історії, у закладі відведено місце для музею Революції Гідності 2014 року. Важко коментувати те, що там бачиш чи що відчуваєш після перебування там. Якась мекка для роздумів, особисто підібрана для кожного, для кожного своя. Проте справжніми родзинками музею є його співробітники. У мене було враження, що вони ніколи не виходять з музею. Вони настільки гармонійно виглядають разом

з тими експонатами, за які відповідають. Там просто застиг час. Жінка, яка закріплена за відділом із традиційним вбранням, і сама – як та панночка: усміхнена, привітна, в ошатному вбранні та з бажанням допомогти відвідувачам. А от леді у залі із меблями 17 століття така ж сувора, стримана та елегантна, як експонати у залі. А ще ми зустріли Івана, наукового співробітника музею. Перше враження – джин із лампи. І як ви думаєте, за що він відповідає? За археологічні розкопки, до слова.

Та мої враження – лише мої враження. У кожного з цих працівників своя історія: хтось прийшов сюди з журналістики, хтось мріяв про цю роботу, а когось скоротили на підприємстві, як пані Ларису Іванівну, інженерку за фахом. Пропрацювавши 40 років на заводі, жінка була змушена шукати іншу роботу. Каже, що теперішнім заняттям більше аніж задоволена. Любить свою роботу за відвідувачів, які приходять та розглядають усе в музеї із щирою зацікавленістю. Проте зізнається, що хвилюється за подальшу долю музею, адже той потребує капітального ремонту.

Тріщини на стінах, стелі, шматки штукатурки, які відпадають, – це все дуже небезпечно. Хто зна, що залишиться в історії після нас, якщо ми не врятуємо історію, збережену для нас.

Текст та фото: Василина Гав'як (СН-316)

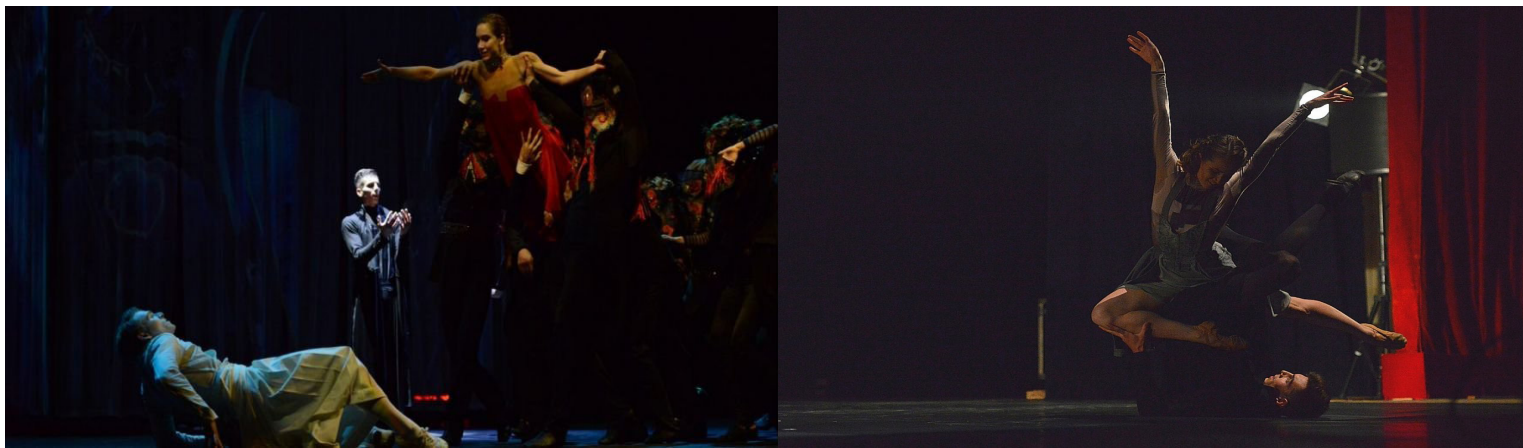

10 листопада в Запоріжжі відбулася прем'єра балетного спектаклю Олександра Родіна «Вій» за мотивами повісті Миколи Гоголя у постановці Радю Поклітару – головного балетмейстера Академічного театру «Київ Модерн балет». Радю Поклітару розповів: на створення першої в репертуарі театру вистави за сюжетом класичного українського твору його надихнула містичність оригіналу і широкі можливості для авторського прочитання, які надає гоголівський текст. А крім того, музичний твір Олександра Родіна остаточно переконав у правильності вибору матеріалу.

Балет «Вій» у постановці Радю Поклітару – це містична історія-притча про віру і зневір'я, про випробування людської душі і сили духу. Божівільна історія, яка трапилася зі звичайним студентом Хоמוю Брутом, розповідь про те, що буває, коли віра у власні можливості недостатньо міцна, а сон все важче відрізнити від реальності. Емоції, пристрасті, відчай, боротьба з власними демонами... Як розпізнати зло, яке іноді ховається за образом безневинного і прекрасного створіння? Як протистояти самому Вію? Хто ж він, Вій? Сон, нечиста сила, явні реалії сьогодення... Особисто я йшла на балет свідомо, адже Радю Поклітару дуже нестандартний у викладі своїх думок, емоцій, хореографії. Вважаю, що він – «людина, схильна до забобонів», тому я знала, чого очікувати від спектаклю. З перших секунд глядач закохується в акторів. Головні роли виконували найкращі танцівники країни. В ролі Хоми були Володимир Детюченко та Ілля Мірошніченко. В ролі Панноч-

ки – Катерина Кузнецова та Олена Салтикова. А яка була музика! Усе було так гармонійно поєднано в одне ціле: актори, костюми, музика, спецефекти. До речі, в одному з інтерв'ю Радю зізнався: «Спочатку я почув музику, а вже потім придумував картинку. Це був подарунок долі у вигляді музичної сюїти композитора Олександра Родіна, з якою автор познайомив мене ще у вересні 2018 року. Мені одразу стало зрозуміло, що я не маю права упустити «право першої ночі», якщо мова йде про музику. Настільки нищівно театральну і по-доброму балетну». Що мене дійсно здивувало, так це костюми. Вони були часом несподівано об'ємні і багатошарові, а маски – такі чудові й містичні. Оскільки я працюю хореографом і трошки знаюся на цьому мистецтві, то часто відвідую хореографічні вистави та шоу. І на питання: «Чим же відрізняється цей балетний спектакль від інших?» можу твердо відповісти – візуальними 3D-проєкціями. Цього разу Радю Поклітару вирішив використати передові технології та залучити важку артилерію. Це надзвичайно круто! Я отримала велике задоволення і масу емоцій. Балетний спектакль «Вій» показують по всій Україні і навіть планують гастролі за кордоном. Тому – якщо у вас є можливість та час – рекомендую долучитися до чарівного світу сучасного балету! І наостанок скажу: освіжіть в пам'яті класичний гоголівський сюжет, щоб переконатися, наскільки креативно інтерпретований він геніальним Радю Поклітару.

Текст та фото: Валерія Суслопарова (CH-316)

Оригінальний вихід, живий звук і падіння фанатів або Як Scorpions Київ запалювали

Scorpions – легендарний німецький рок-гурт, якому сьогодні виповнилося 54 роки. За цей час вони встигли полюбитися публіці, зібрати повні стадіони та розпродати мільйони пісенних альбомів. Цього року вони (вже вкотре) робили спробу попрощатися зі своїми шанувальниками, але фанати знову не відпускають. Тому гурт вирішив ще раз подарувати світові радість і організував черговий прощальний тур.

Нещодавно мені випала нагода потрапити на концерт Scorpions. Посварившись із усіма залізничними касами Запоріжжя і «Укрзалізницею», які не хотіли відкривати маршрути до Києва, я все ж таки домоглася свого і купила довгоочікуваний квиток на поїзд. Приїхала в обід (десь о 13.00) та одразу ж ринула до Палацу Спорту, щоб стати в чергу у звичайну фан-зону.

О 17.35 нас почали запускати всередину. Усі люди, як люди, спочатку здали речі до гардеробу, потім повільно входили в залу, а Аня бігла, мов скажена, щоб стати у перший ряд. Точно так робили і ті люди, яким пощастило придбати квитки в золоту фан-зону – місця, що знаходяться навколо сцени. Ой, що ж вони творили! Поки я 2 години стояла і чекала на виступ улюбленців, помітила наступне: п'ятеро людей ледь не звалилися зі сходів, один майже поцілував підлогу і розбив окуляри, декілька дівчат прийшли на концерт в обтягуючих штанах і на високих підборах. Я собі думаю: дєточки, ви ж знаєте, куди прийшли, ви ж будете скакати, як навіжені, і не дай Боже, поламаєте усе на світі! Ну, Господь з ними, хай шо хочуть, те і роблять. Потім я перевела погляд на людей, які прийшли у футболках із логотипом гурту. Їх було не дуже багато, але я радію, що фанати у «Скорпіонів» все ще залишилися.

Десь о 19.40 розпочався концерт. Розкриваються лаштунки – і я спостерігаю наступну картину: по стіні літає гелікоптер, збиває дахи будинків і зупиняється в Україні, а з нього на канатах спускаються виконавці. Це мені нагадало трейлер із фільму. Настільки вражаючі спецефекти, настільки оригінальна поява музикантів, що в мене відняло мову. Не можу не звернути увагу на привітання Клауса Майне – фронтмена гурту. Він звернувся

до публіки українською мовою: «Добрій увечір'ю, Україно! Якь ваші справи?» Як на мене, це не було смішно, це було щиро.

А тепер перейду до виконання пісень. Здивована і водночас задоволена тим, що хлопці співали наживо. Я увесь час спостерігала за солістом і помічала, як йому вже важко співати і рухатися, але Клаус жодного разу не забув слів і не сфальшував – за це йому респект від мене особисто. Замість нього публіку запалювали гітаристи (Рудольф Шенкер і Матіас Джабс) своїми сольними номерами. Не залишився осторонь і барабанщик Міккі Ді. Його соло я точно не забуду. Уявіть: грає собі так жвавенько, енергійно на барабанах, ледь не вискакує, а в кінці схиляє голову і фіксується в такій позі. Я вже думаю: Невже помер? Тільки не це! Але ні, він просто вирішив відпочити.

Концерт тривав півтори години. За цей час гурт виконав близько 20 пісень, 5 з яких я знала напам'ять (Still loving you, Here I am та ін.) От вам і палка фанатка! Усе через те, що хлопці грали хіти минулих років, деякі я взагалі чула вперше. Під час концерту Scorpions роздавали платівки, плакати, а також залишали автографи в блокнотах шанувальників. А у фіналі Клаус вийшов з українським прапором, на якому музиканти залишили свої підписи, і побажав доброї ночі усім фанатам. Я й досі не вірю, що мрія нарешті здійснилася, для мене все пройшло дуже швидко. Але Клаус пообіцяв знову повернутися в Україну, тим паче, що наступного року вони випустять новий альбом. Якщо ви думаєте, що це вже кінець, то я вам відповім: ні, це тільки початок, початок нового формату, нових ідей і нових хітів.

Текст та фото: Аня Кавун (CH-316)

Як побороти зимову нудьгу і налаштуватися на новорічний настрій

7

Робота, сесія, та й за вікном – далеко не зимова казка. І як тут налаштуватися на святковий лад? І навіть якщо здається, що дива на тридцять четвертій вулиці не існує, що Грінч встиг вкрасти Різдво до його настання, пам'ятайте: все залежить тільки від вас. Операція з ліквідації нудьги оголошується розпочатою. Рекомендую заpastися мандаринами і запалити гірлянди у будинку.

До вашої уваги пропоную мультфільм «Полярний експрес» (2004, США). Напередодні чергового Різдва хлопчик прагматично розмірковує про глобальну брехню дорослих щодо існування Санта Клауса. І ось пізно вночі біля дверей його будинку гальмує справжнісінький потяг. Добрий і загадковий кондуктор пропонує хлопчикові відправитися в незабутню подорож на батьківщину щедрого чарівника у червоному одязі. Влаштуйтеся зручніше та занурюйтесь у чарівний світ дитячої казки!

Поціновувачам кінофільмів і тим, кого не приваблюють нескінченні посиденьки з родичами у святковий період, раджу подивитися «Чотири Різдва» (2008, США). Кейт і Бред разом ось уже три роки – термін чималий, але зв'язати себе путами шлюбу молоді люди не поспішають. На це є свої причини: і він, і вона виростили у сім'ях, де батьки розлучилися. Кожен з їхніх батьків знайшов собі нову другу половинку, отже, у Кейт і Бреда чотири сім'ї, а значить, у переддень свята їм треба відвідати всіх своїх численних родичів... У свята нам всім потрібно пам'ятати, що життєві негаразди трапляються, та варто з позитивом ставитися до непорозумінь.

Ну а для тих, хто вважає за краще проводити вільний час за читанням, є дещо цікаве. «Дари волхвів» О. Генрі – це оповідання, в якому автор знайомить нас з історією двох закоханих. Виявляється, не обов'язково мати багато грошей, щоб робити один одному подарунки. «Дари волхвів» надихнули мене взяти участь у благодійній кампанії «Стань справжнім Сантою». Волонтери «Miloserdie Запоріжжя» задалегідь поговорили з дітьми з притулків і дізналися, про що вони мріють, а потім направили списки бажаним приміряти на себе образ Санти. Як чудово дарувати радість, тепло, любов не тільки своїм рідним і близьким людям! Ви завжди можете поділитися тим, чим наповнене ваше серце. І це справжнє диво. Це справжній дар.

Не забувайте проводити час зі своєю половиною, друзями і сім'єю, насолоджуйтеся по-справжньому зимовими розвагами!

У Запоріжжі з'явилася ще одна льодова арена – відкрита ковзанка на вулиці Перемоги, а на площі Фестивальній рясніє величезна святкова ялинка. Чудовий привід для прогулянки і класна можливість насолодитися новорічної атмосферою.

Геть занепадницькі настрої, адже як корабель назвеш, так він і попливе. Ваша підсвідомість працює виключно на вас, ні від кого іншого не залежить, з яким настроєм ви зустрінете 2020 рік.

Валерія Кошурнікова (СН-316)

2020 рік за східним гороскопом буде роком Білого Металевого Щура. Цей знак означає початок нового 12-річного циклу китайського гороскопу, саме тому рік Щура вважається значущим для всіх знаків, як східного, так і західного зодіаку. Нас очікує рік, в який потрібно скласти план на найближчу дюжину років, прокласти шлях до нового прекрасного життя. В рік Металевого Щура головне - не проявляти лінощі та слабкості. Оскільки це перший знак східного гороскопу, він також позитивно вплине на зміну роду діяльності – везіння та удача будуть супроводжувати вас. Пропонуємо вам ознайомитись з гороскопом на 2020 рік для кожного знаку зодіаку:

Овен (21.03–20.04). Для Овнів 2020 рік стане роком балансу в усіх сферах життя. Навіть незважаючи на амбіційність в усіх починаннях, ви будете реалістично дивитись на ситуацію.

Близнюки (22.05–21.06). Кардинально нові події стануться з Близнюками. Необхідно з початку року встановити комфортний для себе ритм.

Лев (23.07–23.08). Ситуацію 2020 року можна описати виразом «то густо – то пусто». Прилив життєвих сил дозволить Левам досягти поставлених раніше цілей.

Терези (24.09–23.10). 2020 рік буде простим та спокійним для Терезів. Радійте життю. Стосунки у родині й на роботі потребують надмірної відповідальності.

Стрілець (23.11–21.12). Період прийняття важливих рішень, виконання обіцянок. Пора позбутися тягара минулого у різних сферах життя.

Водолій (21.01–18.02). Настав час продемонструвати ваші здібності. Необхідно довести оточуючим, що вони даремно сумнівалися ваших можливостях.

Телець (21.04–21.05). Спокій та розміреність стануть супутниками тельців в більшості ситуацій. Час буде вдалим для придбання власного житла.

Рак (22.06–22.07). Вам необхідно готуватись до змін у 2020 році. Астрологічний прогноз обіцяє покращення у сферах відносин та кар'єри.

Діва (24.08–23.09). Період буде незвичайним для народжених під знаком Діви. Незважаючи на притаманну вам практичність, з'явиться схильність до прийняття імпульсивних рішень.

Скорпіон (24.10–22.11). Гороскоп обіцяє Скорпіонам час свободи або звільнення від чогось неприємного чи пригнічуючого. Усі обмеження та стримуючі умови залишаться позаду в 2020 році.

Козеріг (22.12–20.01). Для народжених під знаком Козеріга 2020 рік ознаменується прагненням до спокою і розслабленості. «Щурячі перегони» останніх декількох років пора поставити на паузу.

Риби (19.02–20.03). Наповнений емоціями і пригодами рік. Вам будуть притаманні сміливість і відкритість, а також прагнення спробувати нове.

Гороскоп підготувала: Аліна Капітова (CH-316)

StudPOL

Навчально-методичні

матеріали: студентська газета

Випуск №12(54)

Укладачі: С. А. Панченко, В. Л. Погребна, О. Ю. Пода, Н. В. Островська.

Рецензенти: Г. М. Волинець, К. В. Єськова.

Головний редактор: Катерина Ліхачова

Редколегія: К. Боровик, В. Гав'як, А. Кавун, В. Суслопарова, В. Кошурнікова, А. Капітова.

Комп'ютерна верстка та

дизайн: Катерина Ліхачова

Затверджено на засіданні кафе-

дри журналістики

Протокол №4

від 27 листопада 2019 року

Телефон редакції

+38(061) 769-8-463